

Pr. lect. univ. dr. Daniel ENEA - **Praznicele Maicii Domnului - O perspectivă istorică și teologică**, autor Ierotheos, mitropolit al Nafpactosului

Avem bucuria și binecuvântarea să fie tradusă o nouă lucrare a IPS Ierotheos, Mitropolit al Nafpactosului **Praznicele Maicii Domnului, o perspectivă istorică și teologică**. În limba română apare cu binecuvântarea IPS Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului, iar cu osteneala traducerii s-au ocupat maicile de la Mănăstirea Diaconești și binecunoscuta de acum doamna Tatiana Petrache. Lucrarea a apărut la Editura Bonifaciu la finele anului 2019.

Mitropolitul Ierotheos mărturisește: *Închin această carte, cu evlavie și recunoștință, Maicii Domnului Ierusalimiteanca, ce a vegheat în chip tainic și minunat scrierea ei*, iar în Prolog, eruditul ierarh aduce în atenția cititorilor pilda Sf. Ioan Damaschin despre împăratul care a băut apă din palmele unui țăran. Dacă împăratul a socotit bunăvoința mai presus decât darul, cu atât mai mult face acest lucru Maica Domnului, care apreciază râvna noastră mai mult decât puterea. Este o lucrare bogată, vastă, ce aduce multe lămuriri în teotologie. În versiunea românească însumează mai bine de 600 de pagini.

Se deschide cu un Prolog, urmează apoi Introducerea, Tratarea cuprinde șase părți, În loc de Epilog, Rugăciunea de la Pavcerniță către Maica Domnului și un lucru inedit , Bibliografia traducătorului.

Partea întâi Zămislirea Sfintei Ana, Maica Născătoarei de Dumnezeu, cuprinde nouă capitole în care se împletesc atât datele istorice cât și trăirile duhovnicești, punctând și combătând erezia apuseană a imaculatei concepții.

Partea a doua Nașterea Maicii Domnului, are nouăsprezece capitole în care autorul te surprinde plăcut cu învățături ale marilor Părinți ai Bisericii. Dăm trei exemple: Sf. Andrei, Arhiepiscopul Cretei, afirmă că Maica Domnului este *plămada întregii frământături*, și că prin ea *neamul omenesc este dospit spre a fi plăsmuit din nou*. Sf. Nicolae Cabasila descrie ziua nașterii Maicii Domnului ca praznic a toată lumea, spunând că nu o sărbătorim ca *zi de naștere a Fecioarei, ci ca zi de naștere a întregii lumi*. Sf. Grigorie Palama, Arhiepiscopul Tesalonicului, îl compară pe vechiul Adam cu Noul Adam, Care este Hristos, și vechiul Rai cu Raiul cel Nou, Raiul de taină, care este Maica Domnului; *Astăzi o lume nouă și Rai de taină ne-a răsărit, în care și din care noul Adam l-a plăsmuit din nou pe cel vechi și lumea toată a înnoit-o, Cel ce nu este amăgit ci amăgește pe amăgitorul, iar celor robiți păcatului prin amăgirea lui le dăruiește slobozire*.

Partea a treia Intrarea în Biserică a Maicii Domnului, cuprinde șaisprezece capitole, iar cel ce le parcurge va afla lucruri interesante și va înțelege de ce arhierul Zaharia, care era și prooroc o vede pe Maria ca pruncă, dar o înțelege *ca atelier dumnezeiesc*(Sf. Gherman), pentru că Dumnezeu o pregătea să ia trup dintr-însa. Intrarea Fecioarei în Templu a fost cea dintâi procesiune a împărătesei, pecetea slavei ei viitoare și înainte-însemnarea harului dumnezeiesc ce avea să o umbrească. Și autorul argumentează cu spusele părinților despre viața Fecioarei în Templu, în Sfânta Sfintelor și o arată pe Maica Domnului ca model al adevăratului

isihast, descoperind că metoda prin care se dobândește cunoașterea lui Dumnezeu este curățirea minții de simțuri și de lucrurile sensibile și luminarea ei prin rugăciune. Fecioara a arătat tuturor oamenilor calea adevăratei teologii. Fecioara în Templu a fost o autentică isihastă.

Partea a patra Buna Vestire a Maicii Domnului, cuprinde cinci capitole, iar fiecare are încă două până la treisprezece subcapitole în aproape 175 de pagini. Autorul pleacă de la istoricul evenimentului Bunei Vestiri. Urmează prezentarea întâlnirii Maicii Domnului cu Elisabeta. Cel mai mare subcapitol, intitulat Taina zămislirii și a purtării în pântece de către Maica Domnului, ne prezintă profunzimea și adâncimea tainei celei din veci ascunsă și de îngeri neștiută. Subcapitolul următor ne explică Dogmaticile glasurilor de la Vecernia de sâmbătă seara, ce ne prezintă într-o formă poetică frumoasă, învățăturile de credință în cultul ortodox. Ultimul subcapitol este rezervat comentariilor patristice la praznicul Bunei Vestiri.

Partea a cincea Maica Domnului în Noul Testament, este partea în care autorul face o incursiune biblică, dovedind că Maica Domnului este urmașă a patriarhului Avraam, dar și a strămoșului Adam. În continuare ne prezintă adevărul biblic, că Iosif, logodnicul Maicii Domnului, este numit *bărbatul Mariei*, iar nu tatăl lui Hristos. Prin iconomia lui Dumnezeu, el i-a ocrotit pe Fecioara Maria și pe Fiul ei, Hristos, Care s-a zămislit de la Duhul Sfânt. Mai departe prezintă locurile nou-testamentare în care o întâlnim pe Maica Domnului.

Partea a șasea Adormirea Maicii Domnului, cuprinde șapte capitole, alcătuite din mai multe subcapitole. Ca extensie este cea mai mare parte, depășind 180 de pagini. În această parte eruditul mitropolit prezintă evoluția istorică a praznicului Adormirii Maicii Domnului, evenimentele legate de această sărbătoare după mărturiile Sf. Părinți. În continuare ne descoperă prezența și pomenirea Maicii Domnului în Sfânta Liturghie, în imnografia și iconografia Bisericii. Încheie cu un amplu și bogat capitol intitulat revelator *Învățătura patristică despre Adormirea Maicii Domnului și despre Maica Domnului în general*.

Lucrarea se încheie plecând de la textul: *Și s-a arătat din cer un semn mare: o femeie înveșmântată cu soarele, și luna era sub picioarele ei și pe cap purta cunună di douăsprezece stele. Și era însărcinată și striga chinându-se ca să nască* (Apocalipsă 12, 1-2), pe care mitropolitul Ierotheos îl explică după învățătura Sf. Andrei al Cezareei și Sf. Areta al Cezareei. După unii exegeți femeia ar fi Maica Domnului, iar după alții, Biserica. De aici și o revelație, între Născătoarea de Dumnezeu și Biserică există o strânsă legătură, pentru că le unește Persoana lui Hristos. Amândouă îl nasc pe Hristos. Maica Domnului a dat trupul ei lui Hristos, iar Biserica prin Taine, naște fiii, frați și prieteni ai lui Hristos. Este clar că în imaginea prezentată în Apocalipsă, Maica Domnului se află în strânsă legătură cu Biserica. Amândouă au o mare slavă, care izvorăște din Soarele dreptății, Hristos Domnul. Maica Domnului are mare slavă în ceruri și se desfătează de slava Fiului ei, iar Biserica, fiind Trup al lui Hristos, este îndumnezeită și strălucește de dumnezeiască slavă.

Nu trebuie să uităm că Praznicele Maicii Domnului sunt în strânsă legătură cu cele ale lui Hristos. Ele au fost, sunt și vor fi praznice strălucite ale Bisericii, ce îi

luminează pe evlavioșii creștini, următori și trăitori fideli în Hristos, care *ieri, azi și în veci este același* (Evrei 8, 13). Mulțumim traducătorilor că avem în limba română această lucrare de excepție a IPS Ierotheos, Mitropolit de Nafpactos și să ne rugăm ca Maica Domnului să ocrotească pe toți cinstitorii ei din Grădina sa.